

hævdede, at man skulde blive staaende ved det een Gang gjorte Tilbud. Jeg vil gerne tillade mig at sige, at paa det Omraade findes der ikke Spor af Politik. Jeg gad vide, om der i noget Byraad, i hvilket der sidder forskellige Medlemmer: Højre, Venstre, Radikale og Socialdemokrater, findes et eneste Medlem eller en Borgmester, som tør lade være at tage Afstand fra dette Forslag. Det tør de ikke, fordi de se, hvilken Byrde der her lægges paa Kommunerne. Derfor maa Modstanden mod dette Forslag ikke betragtes som en Uvillie overfor den højtærede Minister, men som en Følge af, at man har forstået, at Forslaget er uretfærdigt og dets Gennemførelse uforsvarlig. Jeg vil blot spørge den højtærede Minister, hvorledes han tror, det vil være muligt ved Vurderingen at skelne mellem en Ejendom og den Grund, hvorpaa den ligger. Det er næsten umuligt, og det kan ikke forhindres, at Vurderingen i mange Tilfælde vil blive uretfærdig. Det er jo Meningen, at man ikke alene skal beskattes den Jord, som er ubebygget, men ogsaa den bebyggede maa komme ind under Beskatningen. Den højtærede Ministers Sammenligning mellem Forholdene i Nyborg og de Forhold, som fremkomme i de andre Byer, er, som den sidste ærede Taler udtalte, ukorrekt. Man kan ikke paa nogen Maade sammenstille de to Ting. Der er intet Forhold imellem det Tab, som forvoldes den By, Garnisonen fratages, og den mindre Gevinst, der fremkommer for den By, som faar Garnison. Jeg erkender, at jeg personlig har arbejdet stærkt paa at skaffe min By Garnison, men jeg tror ikke, at den Fordel, den derigennem kunde have faaet, er saa stor, som man fra forskellige Sider antager.

Der er adskillige Ting jeg endnu kunde have Lyst til at røre ved, men af Hensyn til den fremrykkede Tid og af Hensyn til, at man gerne skulde blive færdig med Sagen i Dag, skal jeg indstille mine Bemærkninger, idet jeg, som det fremgaar af, hvad jeg her har udtalt, maa erklære mig som fuldt ud Modstander af Lovforslaget, som det her foreligger.

Tvede: Naar den højtærede Minister har fundet det betimeligt at forelægge dette Lovforslag paa Rigsdagen, beklager jeg meget, at der ikke samtidig er indført en Godtgørelse for den Værdiforringelse, Ejendommene lide i de Byer, hvorfra Garnisonerne fjernes. Jeg tror, at det vil være meget lettere at udfinde Ejendomsforringelsen i de tidligere Garnisonsbyer end Værdistigningen i de nye. I de Byer, fra

hvilke Garnisonerne flyttes, bliver der vitterlig Lejligheder ledige. I en By i det mindste, hvor et Regiment har garnisoneret, bliver der 100—150 Lejligheder ledige à ca. 400 Kr., det betyder ca. 40,000 Kr. aarlig eller 1 Mill. Kr.s Værdiforringelse for Ejendomme i en saadan By. Det er temmelig let regnet ud, men hvor meget Ejendommene ville stige i de Byer, til hvilke Garnisonerne flyttes, vil det blive ganske overordentlig vanskeligt at udfinde.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at de nye Garnisonsbyer ikke selv have ansøgt Staten om at blive Garnisonsbyer, men det er Administrationen, der har sagt: De og de Byer anse vi det under Hensyn til Forsvaret for mest tjenligt at gøre til Garnisonsbyer. Derefter er der forhandlet med Byerne, som maa ofre 6—12,000 Kr. om Aaret for at blive Garnisonsbyer. Nu siges der, at denne Værdistigningssskat, som skal lægges paa Ejendommene, rammer ikke Byerne, men de enkelte Ejendomsbesiddere, men den Udgift, disse Byer faa, skal dog ogsaa udredes gennem Skatter af de private Ejendomsbesiddere, saa at Byerne komme til at føle denne Udgift om end ikke direkte, saa dog indirekte. Jeg er, som ærede Medlemmer mulig vide, en Modstander af den Slags Love, og de to foregaaende Gange, der her i Salen har været Lejlighed til at stemme om en saadan Grundværdistigningssskat, har jeg stemt imod den. Jeg vil heller ikke denne Gang kunne stemme for den, i alt Fald absolut ikke i den foreliggende Form. Jeg vil meget henstille, at der, hvis man skulde komme til en Overenskomst og en Ordning af dette Forhold, ogsaa tages Hensyn til de Byer, der lide ved den Statsforanstaltning, som her iværksættes.

Vejstrup: Det er under Forhandlingen blevet sagt, at dersom der ingen Værdistigning er efter 1917, vil der ikke blive paalagt nogen Skat. Men Forholdet er jo dette, at den Værdistigning, som finder Sted efter 1917 — det tror jeg aldeles bestemt at kunne hævde —, absolut ikke hidrører fra Garnisonsforholdene. Den Værdistigning, som fremkommer paa Grund af disse, vil nødvendigvis fremkomme straks, og det vil være urimeligt at tænke sig, at den Værdistigning, som finder Sted i Kraft af disse Militærforanstaltninger, fortsættes efter 1917. Den højtærede Minister forstod ikke, hvad jeg sagde, at der ikke ved disse Omflytninger skabtes Værdier, og han henviste samtidig til Nyborg. Men det er netop det, jeg ogsaa sagde, det, som sker, er en Omflytning af Værdier, det er netop